

Antibac Dr Ante

Leben

SIDLI
AUGUST
Jedini broj koji stoji dln -50

Poštarina plaćena u gotovu

KATOLIK

God. II.

ŠIBENIK, 11. listopada 1931.

Broj 41.

Kako Katolička Akcija napreduje drugdje, a kako kod nas!

Veoma utješljive vijesti dolaze sa svih strana svijeta o lijepim uspjesima i velikom napretku Katoličke Akcije. Ona je jedina, koja odgaja narod i mladež; ona je jedina zid obrane pred svim velikim čudorednim i društvenim zlima, koja tako ozbiljno prijete katoličkim narodima, a i cijelom svijetu, rastrovanom od komunizma i kapitalizma.

U Argentini osnovan je u Buenos Airesu viši savjet za udruženja katoličkih muševa te opet drugi za udruženja katoličkih žena. Žilavo se radi oko osnutka dvaju drugih saveza za katoličku mušku i žensku mladež. Da se lakše širi i upozna Katoličku Akciju, održane su u istom gradu dvije „Sedmice Katoličke Akcije“, i to jedna za župnike, a druga za vođe katoličkih društava.

U Austriji Pučki katolički savez gradi u blizini parlamenta palaču, koja će biti centrala Katoličke Akcije. U novoj zgradi je velika dvorana za opće sastanke i zborove te za predstave. U njoj je i kino. Uza svu tešku ekonomsku krizu sakupljena je u narodu lijepa svota za gradnju ove veoma potrebne veleborne palače, jer je do sada Katolička Akcija u Beču imala samo par soba na raspoloženje po samostanima.

U Londonu je isto tako desetak katoličkih društava kupilo staru zgradu u blizini katedrale Westminstera. Tu će oni sagraditi novu palaču, koja će biti glavni štab engleske Katoličke Akcije. Katolička mladež je pak održala svoj 55. vrlo uspješni kongres.

U Holandiji su katolici održali V. katolički kongres u Amsterdamu. Bili su prisutni ministar predsjednik te ministri rada i narodne obrane i predsjednik zastupničke komore. Glavna rasprava je bila o temi: „Kršćanski život u obitelji“. I ako je općina u velikoj većini protestantska, ipak je

službeno dočekala goste i načelnik je saželio uspjeh kongresu, koji će donijeti društvu pomoć kršćanskoga čudoreda, jer društvo više trpi radi nečureda negoli radi ekonomske krize.

U Friburgu u Švicarskoj „Pax Romana“ (međunarodna organizacija katoličkih sveučilišnih organizacija), u kojoj je učlanjeno 40 saveza raznih država, održala je svoj XI. sastanak sa lijepim uspjehom i učestvovanjem mnogo akademičara, među kojima je bilo i naših Hrvata.

U Brüsselu u Belgiji održan je IV. kongres belgijske katoličke omladine, kome je prisustvovalo 120.000 učesnika.

Papin poziv na križarsku vojnu dobrotvornosti

4. t. mj. izašla je nova enciklika sv. Oca Pape Pija XI. koja se bavi teškom gospodarskom krizom, nezaposlenošću radnika i sve većim naoružavanjem.

Sv. Otac poziva u njoj sve biskupe svijeta na križarsku vojnu dobrotvornosti i pomoći te ih potiče, neka se stave na čelo dobrotvornoj akciji i pomoći besposlenima, a vjernike pozivlje, neka se odazovu pozivu svojih biskupa.

VELIKA GOSPODARSKA KRIZA I NEZAPOSLENOST

Papa ponajprije konstatira, da financijsko-gospodarska kriza, od koje svijet boluje, napose prouzrokuje strahovit porast nezaposlenosti. Sv. Otac veli: „Novi bič prijeto, šta više već je većim dijelom i zahvatio povjereno Nam stado, i to najokrutnije onaj nježni dio, koji Mi stoga još nježnije ljubimo, djecu, koja su skromna i najsiromašnija među radnicima i proleterima. Teška oskudica i financijska kriza, koja leži nad svim narodima, donosi neprestani i sve veći porast nezaposlenosti.“

Vidimo stoga, da je prisiljeno na nerad i po tome osuđeno na skrajnu

Nijesmo ni mi Hrvati zadnji, jer se i kod nas mnogo radilo preko ferija. Križari srednjoškolski i sveučilištarci su održali svoje tečajeve. Isto tako i Križarice. I mladež, okupljena u Apostolatu sv. Ćirila i Metoda, imala je svoj tečaj. Iz splitske i hvarske biskupije stižu nam najljepše vijesti o radu i razvitku Katoličke Akcije. To nas tješi. No uvelike žalimo stagnaciju, koja od nekoga vremena vlada u našim biskupijama, osobito u bivšoj zadarскоj nadbiskupiji, gdje je jednoč Katolička Akcija bila vrlo jaka, kao n. pr. u Pagu, Preku, Salima, Malom lžu i t. d. Katolici, nemojte spavati! Probudite se od sna! Dvanaesti je sat već zazvonio!

Joje

neimaštinu zajedno s obiteljima toliko mnoštvo radnika, poštenih i voljnih rada, koji ništa drugo ne žele, nego da pošteno u znoju lica svoga prema božanskoj zapovijedi zarade kruh svoj svakidašnji, koji svakoga dana mole od Gospoda.

Njihovi jecaji diraju Naše očinsko srce. Mi moramo s istom nježnošću i sažaljenjem nad gladnim ljudstvom opetovati riječi, koje su izašle iz preljubljenoga srca božanskoga Učitelja: „Žao mi je naroda“.

POSEBNA SKRB ZA DJECU

No još bolnije se očituje Naše sažaljenje nad neizmjernim mnoštvom djece, najnevinnijih žrtavu ovih prežalosnih prilika, „koja traže kruha, a nema, tko da im ga dade“ i koja su u najskrajnijoj bijedi osuđena, da gledaju, kako nestaje ona radost i onaj posmjeh, koji njihova bezazlena duša nesvjesno traži oko sebe.

Sada se približava zima i s njome sve one posljedice, koje sa sobom donosi hladno vrijeme, patnje oskudijevanja, osobito malim siromasima, koji su u nježnoj dobi. Bojati se, da

1/2 l. 31 / 3 930 87

će se još više pogoršati stanje, koje je prouzročila već prevelika nezaposlenost, tako da će, ako se ne doskokoči oskudici tolikih siromašnih obitelji i njihove napuštene djece, oni biti natjerani — što Bog ne dao — na očaj.

LJUBI BLIŽNJEGA SVOGA!

Na sve njih sa strepnjom misli Naše očinsko srce i zbog toga, kao što su to učili Naši predšasnici i najzadnji Naš neposredni predšasnik Benedikt XV., dižemo *svoj glas i upravljamo poziv na sve one, koji su zadahnuti kršćanskom vjerom i ljubavi, te ih pozivljemo na pravu križarsku vojnu ljubavi i pomoći.*

Ta akcija, dok će nasititi tijelo, istodobno će donijeti utjehu i pomoć duši, tako da će u njoj uskrsnuti vedra nada, da će žalosne misli biti odagnane. Utrnut će se plameni mržnje i strasti, koje rastavljaju ljude, a potaći će i ojačati osjećaje ljubavi i sloge u najužim i najplemenitijim vezama mira te individualnog i socijalnog blagostanja.

Zatim enciklika dokazuje, da su svi dužni kao članovi jedne obitelji da sudjeluju u toj križarskoj vojni samilosti i ljubavi, jer je zapovijed ljubavi prva i najveća koju je proglasio Isus. Ispunjavanje te zapovijedi ne smije biti samo dužnost, već i ideal duša, koje teže kršćanskom savršenstvu.

Ne smatramo — nastavlja enciklika — da moramo o tome mnogo riječi

trošiti, jer je tako jasno, da samo ova plemenitost srca, ovaj zar kršćanskih duša sa njihovim pregnućem, da se posvete i žrtvuju spasu najvrednijih i najpotrebnijih sažaljenja, a to su nevina djeca, može svladati u naporu jednodušne sloge sve poteškoće današnjih prilika.

NAORUŽANJE UZROK GOSPODAR-SKE KRIZE

Budući pak da je strastvena utakmica u naoružanju s jedne strane posljedica rivaliteta između naroda, a s druge strane uzrok ogromnih izdataka, koji se oduzimaju javnom blagostanju, ne možemo se suzdržati, a da ne opetujemo dalekovidne opomene Našega predšasnika i Naše, žaleći, što do sada nijesu bile poslušane, i ne potaknemo Vas sve, časna braćo, da svim sredstvima, koja imate na raspoloženju: propovijedima i štampom, nastojite prosvijetliti umove i otvoriti srca, da budu pristupačna razborima zdravoga razuma i još više kršćanskoga zakona.“

Konačno sv. Otac pozivlje biskupe, neka svaki od njih svim sredstvima poradi oko organizacije karitativne (dobrotvorne) akcije.

POZIV NA MOLITVU

Enciklika se zaključuje pozivom na molitvu, da se skрати ovo vrijeme briga. Božanski Spasitelj rekao je, da se Njemu samome čini, što se učini kojemu od siromašnih. Neka se prigodom skoroga blagdana Krista Kralja uz darove Božje zamole i misli mira.

Misijski tjedan u Splitu

Današnji slavno vladajući Papa Pio XI., dobri otac čitavoga svijeta, svakom prilikom naglasuje i preporuča rad za katoličke misije. Njegovo očinsko srce krvari gledajući milione pogana, koji duševno i tjelesno stradavaju. On svim si. a na radi, da što izdašnije pomogne tim bijednicima. Vapaj misijskoga Pape čull su i shvatili mnogi katolici i katolikinje. Shvatili su i uvidjeli potrebu rada za tu veliku misao.

Njegovoj molbi i pozivu na osobiti su se način odazvale organizovane gospođe i gospođice, u prvom redu naše Križarice i članice Marijinih kongregacija. One uz neprestanu molitvu za uspjeh misija priređuju i misijske izložbe u korist katoličkih misija. Radom za misije započelo se u Zagrebu, Vinkovcima, Osijeku, Subotici, Požegi. Uspjesi misijskih izložbi u tim mjestima bili su odlični. I naše Dalmatinske su baš ove godine počele da ozbiljno rade na tom polju. Šibenske Križarice su prve započele. Prilikom euharistijskoga kongresa u Šibeniku (25.-27. VII. t. g.) skupa sa sjemeništaricama priredile su vrlo uspješnu misijsku izložbu. Iza njih su sada i splitske gospođe Marijine kongregacije priredile izložbu, koja je trajala punih 10 dana. Pozvane su bile i naše Križarice iz Šibenika, koje su donijele svoje ručne radove.

Poštovani oo. Isusovci ustupili su tri sobe i hodnik, u kojima su bili izloženi ručni radovi, misno ruho te razni predmeti iz poganskih krajeva. Prostorije su bile vrlo ukusno uređene. Soba splitskih gospođa bila je iskićena vrlo lijepim radnjama. Šibenske Križarice su u svojoj sobi baš umjetnički porazmjestile svoje ručne radove, koji se nijesu rasprodali na izložbama u Šibeniku i Križevcima. Treća soba je bila puna vrlo interesantnih predmeta iz Kine, Japana, Indije, Afrike i Bengalije. Hodnik s oltarom, kćom sv. Terezije te raznim crkvenim ruhom pravio je vrlo prijatan utisak na posjetioce.

Utjecaj vjere na pojedinca, obitelj i ljudsko društvo*)

Širokim prostranim morem plovi lađa. Putnici sretni i zadovoljni sanjaju o svojim domovima, o mirnoj obiteljskoj sreći, o očevoj ljubavi i majčinoj nježnosti, koju će skoro osjetiti. Mirno lađa plovi širokim oceanom. Odjednom nebo se zamrača, tmasti oblaci nadvišu se nad širokim obzorjem, bijesna oluja podigne goleme talase, koji ogromnu lađu, poput orahove ljuške, bacaju sad tamo, sad amo. Nema sunca, koje će ukazivati lađi pravac njenoga puta, zvijezde su se izgubile

*) Govor gosp. Sibe Zaninovića, advokata iz Beograda — koji je zamijenio književnika dra Velimira Deželića ml., koji je u zadnji čas bio pozvan na vojničke vježbe — na javnom zborovanju 26. VII. 1931. prilikom euharistijskoga kongresa u Visu.

za oblake i nevjšti putnici padoše u očaj, misleći, da je lađa izgubljena. Samo jedan čovjek je miran. Na zapovjedničkom mostu kapetan stoji samosvjesno i upravlja lađom. On zna, da pravac ne može izgubiti. I onda, kada se sunce sakrije; i onda, kada se zvijezde izgube; i onda, kada se bijesna oluja igra lađom, kao kakvom slamčicom — i onda je on samosvjestan, jer zna, da pored sebe ima kompas, ima busulu, koja ga ne će iznevjeriti i koja daje siguran pravac njegovom putu.

Draga braćo! Svi smo mi slični putnicima na ovoj lađi. I mi plovimo beskrajnim oceanom života. I nas sreću sunčani dani i zvjezdane noći, kada nam izgleda, da su sreća i zadovoljstvo stalni i sigurni pratioci našega života. Ali ima dana, kada se i nad obzorjem našega života nadviju gusti

oblaci, kada nam u srcu bijesni oluja, a u duši vlada tama. Ima dana, kada se valovi života nemilosrdno igraju s nama, kada nas bacaju iz bijede u očaj. Ima, draga braćo, u životu naroda, ima u životu čovječanstva momenata, kada se sve vrijednosti pokolebaju, kada se svaki auktoritet poljulja. Ima momenata, kada i pojedincu i čitavom čovječanstvu izgleda, da je propast neminovna. Ali u svim tim momentima ima jedna lađa, koja spokojno plovi, ima jedan kapetan, koji ni u najočajnijoj situaciji ne gubi prisutnost duha, koji neprestano dovikuje i pojedincima i narodima: „Pohrlite u lađu Kristove Crkve, prihvatite busulu Kristove nauke i Vaš će put biti siguran, niti najveće oluje Vam neće moći naškoditi!“ Taj kapetan je Sv. Otac Papa, koji sa Vatikanskoga brežuljka, kao sa nekoga zapovjedničkog

Izložba je bila otvorena 26. IX. t. g. u 5 sati poslije podne iza blagoslova sa Presvetim i „Dodi Duše Stvoritelju“. Gđa Lucija Mijić u ime članica kongregacije pozdravila je preuzv. biskupa dra Bonafačića, pokroviteljicu misijske izložbe gđu Romildu Račić, misionara vlč. o. Stj. Mlakića, vlč. o. T. Markovića i sve prisutne. U svom govoru prikazala je njihovu ljubav i rad za misije te svrhu ove prve misijske izložbe Preuzv. biskup dr Bonafačić je nato govorio o važnosti i potrebi katoličkih misija. Ovim svojim govorom oduševio je sve prisutne, da rade za najveći i najdragocjeniji apostolat na svijetu — za katoličke misije. Svi prisutni su tada sa velikim zanimanjem razgledavali izložene ručne radove. Hvalili su gospođe Marijine kongregacije i divili se šibenskim Križaricama, koje su donijele mnogo lijepih radnja. Egzotične stvari i slike iz misijskih krajeva svratile su pažnju svih. Vrsni tumač vlč. o. T. Marković opširno je govorio o svakom pojedinom predmetu.

Izložba je trajala od 26. IX. - 5. X. t. g. uključivo. Svakoga jutra prije otvora bila je sv. Misa pred izloženim Svetotajstvom i sv. pričest, a uvečer prije zaključka blagoslov. U nedjelju 27. IX. bila je u katedrali sv. Duje zajednička sv. pričest svih prijatelja katoličkih misija i sv. Misa, koju je za uspjeh misija očitao preuzv. g. biskup. Prije sv. Mise vlč. don N. Matulić održao je lijepu prigodnu misijsku propovijed.

I ako je izložba trajala 10 dana, ipak je dnevno dolazilo na stotine posjetilaca, među kojima je bilo također mnogo odlične gospođe i inteligencije. Mnogi su se navraćali i više puta, da sve bolje razgledaju. Gospođe Marijine kongregacije i šibenske Križarice pokazivale su uljudno svoje radove. Šibenske Križarice su još, kadgod je bio zapriječen vlč. o. T. Marković, pokazivale i tumačile, čemu služe izloženi predmeti, što su ih poslali misionari. Posjetioci su još imali prilike, da sa gramofonskih ploča čuju glazbu i pjevanje urođenika iz misijskih krajeva.

mosta, mirno i samosvjesno upravlja lađom Petrovom već preko devetnaest vijekova. Čovječanstvo često čuje njegove pozive, ali ih nažalost uvijek ne sluša, i zato su brodolomi tako česti.

I današnjem čovječanstvu prijete brodolom. U doba ogromnoga tehničkog napretka, kada golemim parobrodima, Do-X-ima i Zepelinima, brzovoznim vlakovima i jurećim automobilima svladavamo ogromne daljine; u danima, kada smo zavladaali i kopnom i morem i vazduhom; u danima, kada zarobljenom električnom energijom gonimo milione strojeva, da nam stvaraju materijalna dobra; kada radijom, telefonom i brzovozom prenosimo za tili čas naše misli s kraja na kraj svijeta — u tim danima nijesmo uspjeli, da duševno zadovoljstvo, duševnu sreću čovjeka ni za stupanj podignemo. Naprotiv. Mi smo došli do apsurd.

Za vrijeme ovoga misijskoga tjedna održano je i više skioptičkih misijskih predavanja, koja su bila dobro posjećena i s velikim zanimanjem saslušana. Predavanja su održali: naš misionar u Sudanu vlč. o. Stj. Mlakić, vlč. o. T. Marković i umir. major g. A. Metzger.

Ovaj misijski tjedan uistinu je uspio. Mnogi su se upoznali sa misijskim djelovanjem. Upoznali su bijedu miliona, koji su još u sjeni bezvjerstva. Osjetili su potrebu, da im pomognu i oduševili se za taj teški, ali sveti rad. Shvatili su, zašto misionari ostavljaju svoje mile, zašto žrtvuju svoj život.

I izložba je uspjela. Rasprodao se lijepi broj raznih ručnih radova. Što sada? Zar prestati radom za katoličke misije? Ne, jer milioni nas mole, da ih se sjetimo, da ih dovedemo pod zastavu Kristova Križa. Splitske gospođe Marijine kongregacije su ponosne s uspjehom ove prve misijske izložbe u njihovom gradu. One su odlučile, da druga izložba mora da bude još bolja i obilnija. Neka im Gospod i sv. Terezija od Djetića Isusa dade snage, oduševljenja i volje u daljnjem radu! **K.**

Požrtvovnost katolika

„Nedjelja“, katolički tjednik u Zagrebu, pripovijeda u svom 33. broju ovo: U Sjevernoj Americi, u državi Kansas, a u općini Loretto, imade mala katolička župa. Ta župa ima samo 48 obitelji s 350 duša. Od tih 350 duša imade tek oko 166 ljudi, koji mogu primiti sv. pričest. Ipak su u župnoj crkvi te malene župe u godini 1930. podijeljene 10.182 svete pričesti, a svetih je ispovijedi obavljeno 3.175.

Župljani ove župe sve su priprosti i siromašni ljudi. I ti siromašni ljudi sagradili su pred tri godine sebi novu župnu crkvu, koja je stajala 52.000

Uspjeli smo, da u vremenu najveće materijalne kulture stvorimo najveću ekonomsku krizu, a da o duševnoj bijedi, o duševnoj krizi ni ne govorimo. Čitav svijet kao da se nalazi u gustoj tami i sa strahom očekuje, da se pokaže svijetlo, jer ne zna, hoće li se pred njim otvoriti široka i plodna ravnica ili dubok i strašan ponor. Oda svuda kao da čujemo krik slovenskoga pjesnika Zupančiča:

„U mome polju nema puta,
Na mojem nebu nema zvijezda,
U očima mojim je tama,
U duši mojoj je bolest“

Ako se ozbiljno zamislimo nad ovim pojavama u svijetu, mi moramo doći do zaključka, da je današnji čovjek izgubio busulu života, izgubio životni pravac izgubio životni smisao. I baš u ovim vremenima, kada je

dolara, što nadilazi daleko milijun dinara. Polovicu ove svote odmah su namirili u gotovu, a drugu u kratko vrijeme. U župi imade i jedan samostan časnih sestara, zatim zgrada župne škole i jedna velika dvorana za katolička društva. Sestre redovnice su i učiteljice u školi. Za uzgoj djece dali su župljani u prošloj godini 5.098 dolara, a to je nešto samo manje od tri stotine tisuća dinara.

Kolike se naše župe, odnosno koliko se župljana naših župa mora u svojem nehaju za vjeru i za crkvu zastidjeti pred požrtvovnošću ovih američkih katolika!

Pir u afričkoj kraljevskoj kući

Na Badnji dao prošle godine svečano se proslavilo u sjedištu kraljevu (Urundi, Centralna Afrika) njegovo vjenčanje. Mladi Josip Movambutso, poganin, zaljubio se u kršćanku. S posebnim otpisom navodi on uzroke, koji su ga ponukali, da svome narodu dade kraljicu, koja je posve kršćanski odgojena, te se odrekla svih poganskih navika i običaja. Prije vjenčanja prisegao je kralj ovako: „Zaklinjem se glavom svoga oca, da neću nikad smetati ni moju suprugu ni moju djecu u vršenju njihovih vjerskih dužnosti. Isto se tako zaklinjem glavom svoga oca, nek izgubim svoje prijestolje, ne održim li svoje zakletve“.

Urundi broji pedeset tisuća katolika i deset tisuća katekumena. Ovo vjenčanje veoma je važno za pokrštenje Urundija.

orientacija toliko potrebna, sa kupule sv. Petra svijetlo vječne Istine nekako jače sja i ukazuje napaćenom čovječanstvu put života. Enciklika se za enciklikom niže, a opomena sijedoga kormilara: „Ne na siku!“ odjekuje diljem svijeta. Hoće li ga čovječanstvo poslušati?

Na ovo pitanje je dužan dati odgovor svaki od nas. Kristov Namjesnik u očinskoj brizi za duševni i tjelesni spas svijeta kliče: „Možete me ubiti, ali me ne možete prisiliti, da šutim!“ Hoćemo li ga poslušati bar mi, njegova djeca? Jer znajmo dobro, svi naponi, koji idu za preporodom čovječanstva, ostaće besplodni, ako se mi, ako se svaki pojedinac od nas, sami u sebi najprije ne preporodimo, ako u duši svojoj ne ostvarimo Kraljevstvo Kristovo.

(Nastaviće se.)

Od seljačkoga sluga do misništva

Medu ljetosnjim novomisnicima u Celovcu bio je neki Franjo Gollreiter. Kad je svršio pučku školu, bio je više godina poljski radnik. Godine 1917. bio je pozvan u vojsku i doskora je morao na talijansku frontu. Kad se vratio iz vojske, bio je jednostavni seoski sluga. Kao takav zapisao se za člana kršćanske strukovne organizacije. Tu je dozrela njegova želja, da bude svećenik. I najvećim žrtvama svršio je srednjoškolske nauke te 1927. položio ispit zrelosti. Nakon toga bio je primljen u sjemenište i eto ljetos zareden u svećenike. Jedina mu je želja, da kao svećenik bude među seljačkim radništvom.

Iz naših krajeva

JUBILEJ NADBISKUPA DRA ŠARIĆA. Sarajevska hrvatska kulturna društva i katoličke organizacije su na osobito svečan način proslavili jubilej vrhbosanskoga nadbiskupa dra Šarića. Uoči svečanosti 26. IX. t. g. navečer po sarajevskim ulicama razvila se veličajna povorka, u kojoj su brojno sudjelovala sva kulturna društva, katoličko stanovništvo, školska djeca i daci te svećenstvo. Ta povorka najboljim je dokazom, kako je popularan svečar kod svih tamošnjih Hrvata. Na čelu povorke je išla Hrvatska glazba, oko koje je bilo 60 bakalja, a iza nje preko 500 gorućih lampiona. U dvorištu nadbiskupije glazba je odsvirala himnu hrvatskoga društva „Napredak“, a hrvatsko pjevačko društvo „Trebević“ otpjevalo je čestitku svečaru. Nato je nadbiskupa pozdravio predsjednik „Napretka“ župnik Novoga Sarajeva preč. g. Ante Alaupović te mu izrazio zahvalnost i odanost vaskolike Bosne i Hercegovine te svih Hrvata. Za njim je govorio predsjednik Hrvatskoga Kiuba dr Josip Fleger u ime hrvatskih društava, svih sarajevskih Hrvata, kao i u ime onih stotina tisuća Hrvata, koji danas ne mogu da prisustvuju ovoj slavi. Na ovim pozdravima zahvalio se nadbiskup dr Šarić ognjevitim govorom, kojim je prisutne oduševio za katoličku vjeru, katoličku Crkvu, sv. Oca Papu i vjernost Hrvatstvu. Zaključio je svoj govor starohrvatskim pozdravom: „Bog i Hrvati!“ Sve ove govore brojni učesnici povorke popratili su burnim ovacijama svečaru. Nato su pjevači otpjevali dvije hrvatske pjesme, a glazba odsvirala korčulicu „Zrinjski“. — 27. IX. t. g. ujutro najavila je svečanost glazba s podoknicom. U 9^{1/2} sati svečar je otpjevao svečanu sv. Misu uz brojnu asistenciju. Svečani crkveni govor je održao kanonik preč. Nedić. Po sv. Misi predstavnici društava pošli su na poklon svečaru, dok je banketu prisustvovalo preko 60 uglednih predstavnika. — Na ovaj način je Sarajevo najbolje pokazalo, koliko cijeni narodni kulturni rad svoga natpastira! Bog ga poživio još na mnogaj!

Dobre kniige

DANICA ZA GOD. 1932. Najpopularniji hrvatski kalendar, koji bez prekida izlazi već od god. 1896., dotiskan je i počinje se raspakivati. Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima, čije je „Danica“ izdanje, ukrasilo je omot svoga kalendara s krasnom slikom sv. Jeronima u bojama izvorne uljene slike prof. V. Kirina. Kalendarij je tiskan u dvije boje, pa su svi blagdani štampani crveno, a postovi označeni crnim križićem. Kalendarij je najpotpuniji, a uzato su u Danici svi podaci, koji se u jednom kalendaru traže, naročito je opsežan popis sajma čitavoga područja, po kome se „Danica“ širi. Danica je istodobno i zabavnik i pučka knjiga, jer je u njoj 20 poučnih članaka, 4 veće pripovijesti, 4 pjesme, bezbroj sitnih pouka, svastica i šala, te 47 slika. Cijena je „Danici“ Din 10, a članovi, koji uzimlju kalendar kod jeronimskih povjerenika ili ga naruče izravno kod Društva sv. Jeronima, dobivaju ga uz pogodnu cijenu od Din. 7 (s poštarinom Din. 1 više).

UZ JUBILEJ NADBISKUPA DRA I. ŠARIĆA. Upravo kada sarajevski nadbiskup preuzv. dr Ivan Šarić slavi svoju 60. godinu života i 40. godinu književnoga rada izašla je njegova najvršnija zbirka pobožnih priča: Zlatne legende, str. 96, knjižarska cijena Din. 15, za jeronimske članove Din. 10. Tu je dvadeset i šest legendi iz života svete Obitelji, zaodjevenih u lijepo ruho, što ga je satkala fantazijom i osjećajem iskrena pjesnička duša. Ova knjiga uz prof. L. Katića: „Svoji na svome“, „Kršćanski nauk“ i kalendar „Danica“ za god. 1932. jesu nova redovita izdanja „Društva sv. Jeronima“. Sve četiri knjige zajedno stoje Din. 40, a za jeronimske članove Din. 20.

Iz katoličkoga Šibenika

PODMIRITE PRETPLATU! Evo već i 41. broja, a veći dio naših pretplatnika još nije podmirisio svoje pretplate. Trošak je znatan, pretplata premalena te ne može da pokrije troška. No ako se ni onaj mali iznos — od po dinara po broju — ne plaća, kako ćemo naprijed? Pozivljemo stoga sve, da što prije izvrše svoju dužnost. Osobito preporučamo onima, koji primaju više istisake, da nam nastoje svakoga mjeseca redovito podmiriti račun.

DVADESETA NEDJELJA PO DUHOVIMA. U nedjelju 11. t. mj. je XX. nedjelja po Duhovima. Molitve na Ulaz i Prikazanje sadržavaju plač izabranoga naroda u babilonskom sužanjstvu. Dajmo i mi oduška našem bolu u molitvi i psalmima, a ne nastojmo ga zatomiti u svjetskom veselju. Zahvaljimo Bogu uvijek i na svemu. On znade, što čini i njegovi su putevi pravedni. I u zlu namjerava On samo dobro, pa će nas u pravi čas pohoditi svojim milosrdem. To je nauk današnje poslanice i sv. evanđelja.

SAT KLANJANJA U CRKVI SV. FRANE. Članicama društva „Zora“ i svim Križaricama i Malim Križaricama te svim vjernicima i prijateljima Krista Spasitelja u presv. oltarskom Sa-

kramentu daje se na znanje, da će se ove nedjelje 11. t. mj. u crkvi sv. Frane držati sat klanjanja s običnim pobožnostima od 4^{1/2}-5^{1/2} sati poslije podne.

DAROVI U FOND LISTA. Da počaste uspomenu pk. Antonije ud. Butier, sestre preč. Ivanovića, darovali su u fond našega lista: Don Joso Felicinović Din 30 te don Frane Grandov i don Ante Radić po Din 10. — Uprava im harno zahvaljuje.

TJEDNI SAT KLANJANJA. U četvrtak 15. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova, spojen sa listopadskom pobožnošću, počće u 6 sati uvečer.

Javna zahvala

Prigodom smrti i pokopa naše sestre odnosno tetke

ANTONIJE BUTIER udove p. VICKA

primili smo dosta dokaza saučešća iz mjesta i sa strane bilo pismeno ili brzojavno, bilo usmeno. Ističemo sve one, koji nam bijahu pri ruci u teškoj prigodi, napose uglednu obitelj gosp. Antuna Dominisa, dok nas osobito tješi pietet onih, koji sa svetim misama zaželiše pomoći u Čistilištu duši naše mile pokojnice.

Dužna nas harnost potiče, da se i javno svima zahvalimo, što ovim putem i činimo.

Napose se pak čutimo obvezanima prema Prečasnom Stolnom Kaptolu uopće i svakom članu pojedince iz razloga srca; mnogpošt. o. fra Pavlu Silov, župniku-del anu; vlč. oo. Redovnicima samostana sv. Dominika, sv. Lovre, sv. Frane te pošt. Upravi Bisk. Sjemeništa i mladih klericima; čč. sestrama Trečoredicama sv. Frane i Milosrdnicama Ubožišta i Bolnice; uključujući Bratovštinu sv. Ivana za ustupljeni grob, hrv. kat. žensko prosvj. društvo „Zora“ i izabranu gospodu, kao počasni dio sprovoda.

Dobri Bog neka tako naplati svima, da svi bez straha sigurno gledamo gorkoj i teškoj smrti... u lice. Da gledamo i veselo, jer je ona za nas vjernike ipak zlatni most, koji nas spaja sa istinitom vječnosti, koja je istiniti naš život, mir i pokoj, radost i slava... u Bogu živome... koji sam jest i sve jest!

Šibenik (Varoš), 7. listopada 1931.

Ivanović Ivo prepošt, brat Ivka ud. Mattiassi sestra za se i svu rodbinu.

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinao 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić